

[Christoffersen.]

vendige stimulanser til erhvervslivets investeringer, og begge dele er nået med dette forlig.

Det gælder i det hele taget om forliget, at det på en lang række væsentlige punkter er en imødekommelse og en accept af de forslag, som venstres folketingsgruppe lagde frem i sin helhedsplan den 25. august i år.

Vi føler, at vi på omkostningspolitikken område har fået en række værdifulde indrømmelser. Vi har fået en klar aftale om, at partierne vil hindre omkostningsstigninger som følge af, at der i 1976 udløses mere end én portion i hvert halvår. Der er en enighed om at opfordre til en begrænset lønudvikling i indeværende overenskomstperiode. Der er en enighed om at støtte regeringen i de forestående forhandlinger om taktregulering med henblik på at opnå den størst mulige tilbageholdenhed. Der er en klar aftale om, at der helt frem til udgangen af 1978 — og det er her, aftalen har 3 års varighed — skal sikres ro om omkostninger og priser, og der er en klar aftale om, at forbedringer af konkurrenceevnen også skal gennemføres gennem nye indkomstskatteløstelser såvel i 1977 som i 1978. Der er en aftale om, at vi skal stille imod en lavere obligationsrente, at der skal ske lempelser i erhvervenes særbeskatning, og at der skal gennemføres bedre eksportkreditordninger.

Også på et andet vigtigt punkt føler venstre at aftalen er tilfredstillende. Vi har lagt afgørende vægt på, at der blev reserveret betydelige beløb til en forøgelse af erhvervenes investeringer. Regeringens oplæg var ikke tilstrækkeligt, men vi har nu nået et væsentligt resultat, som sikrer over 1½ mia kr. til fremme af erhvervenes investeringer gennem investeringsfradrag, gennem tilskud til nybygninger, moderniseringer, ombygninger af erhvervsejendomme, gennem lempeligere regler for investeringsfondshensættelser, gennem realkreditlempelser, gennem en enighed om at nå frem til nye finansieringsformer og nye etableringsstøttemuligheder inden for byerhvervene.

Så er der en række ting i aftalen, som tager sigte på en mere direkte påvirkning af beskæftigelsen, og der er naturligvis også den midlertidige momsnedsettelse. Det er klart, at den har vi været skeptiske over for, og vi vil godt stadig advare mod for megen

optimisme, men i den sammenhæng, hvori denne er anbragt, kan vi acceptere den, og vi håber naturligvis, at dens virkninger vil blive mærkbare. Vi lægger vægt på, at i aftalen om skattepolitikken fastholdes skatteløstelserne i 1976, at man holder øje med og søger at begrænse det kommunale skatte tryk i 1976, og at der er enighed om i 1977 og 1978 at gennemføre indkomstskattelempelser for at fremme erhvervenes konkurrenceevne.

Der er en aftale om besparelser. Vel, her er rammen begrænset, men det er alligevel vigtigt, at et stort flertal i folketinget er enige om, at besparelspolitikken må videreføres. Efter vores opfattelse må opgaven nu være at sandsynliggøre gennem konkrete forslag, at disse besparelserammer kan udvides væsentligt.

Hvad giver så dette forlig? Det giver efter vores opfattelse noget mere optimisme, noget mere tillid og dermed også en bedre beskæftigelsessituation. Men der er samtidig grund til at advare mod en forhastet optimisme. Selv om forliget vil have klare beskæftigelsesfremmende virkninger, så vil vi fortsat stå med meget alvorlige økonomiske problemer, som dette forlig ikke løser, og som ikke ligger inden for dette forligs rækkevidde. Der er aftalt en omkostningspolitik for en 3-årig periode, men de øvrige ting tager først og fremmest sigte på at løse de beskæftigelsesproblemer, vi står med i øjeblikket, og der er mange andre problemer, som vil møde os om blot nogle få måneder for ikke at tale om i de næste par år. Det gælder beskæftigelsesproblemer, det gælder problemer omkring de offentlige finanser, det gælder pengepolitiske problemer. På alle disse punkter kan der i den kommende tid være behov for nye initiativer, som folketingets partier må søge at forhandle sig til rette om.

Derfor er dette forlig ikke nogen endelig løsning på vore økonomiske problemer, det er kun en begyndelse. Meget må følge efter, hvis det skal have mening, og mange forhold kan også først afklares, efterhånden som vi har et klarere overblik over den internationale økonomiske udvikling. Venstre vil derfor følge de kommende måneders udvikling med største opmærksomhed, og jeg forudsætter naturligvis, at regeringen har samme opfattelse af situationen. En sådan